

Referințe critice minimale Dorin Popescu

➤ **Noica. Bătălia continuă (Editura Ideea Europeană, București, 2013)**

După 1990, exegeza lui Noica a început cu Ion Dur și azi, după două decenii, continuă cu Dorin Popescu. **Sorin Lavric**

Noica. Bătălia continuă este o carte originală, provocatoare, orgolioasă. Dorin Popescu formulează memorabil, dă verdicte tranșante, are forță analitică pe care o pune în slujba unei sinteze cu caracter organic-cuprinzător. Există la Dorin Popescu o capacitate de a-și construi obiectul care are parcă rădăcini nicasiene. Ai sentimentul că își construiește obiectul cercetării aproape din nimic... Dorin Popescu e un spirit ludic care se hrănește din bucuria construcțiilor teoretice, duse fie și la exces, care relevă plăcerea jocului și o exuberanță a culturii.

Mircea A. Diaconu

Aura carismatică a filosofului Noica, seducția personalității nu s-au convertit și într-o cercetare temeinică, cu excepțiile de rigoare, a filosofiei sale. Discipolii nu s-au înghesuit, doar Ion Ianoși, Sorin Lavric, Ion Dur, Marin Diaconu și Florica Diaconu, Isabela Vasiliu-Scraba și, recent, Stan V. Cristea și Dorin Popescu propunând titluri de reținut. Noica, ne asigură Dorin Popescu, propune o linie de receptare eretic-literară. Într-o carte fără miză sangvinică (**Noica. Bătălia continuă**), dar cu verdicte tranșante, reevaluarea lui Noica devine un pariu critic.

Adrian Dinu Rachieru

Convertirea literară a lui Noica pare să fi ajuns, cu Dorin Popescu, la efecte depline. Interpretarea critică a lui Noica pe care o propune Dorin Popescu e o demonstrație articulată, cu un excelent nivel conceptual și o excelentă conduită interpretativă și academică. Ea își atinge toate obiectivele asumate, cu scrupul și pași logici, într-un stil de tranșanțe, alert de idee și creativ la expresie. Peste toate, ea afirmă o interpretare originală, de care autorul e conștient că poate reprezenta un punct de relansare a noicologiei.

Al. Cistelecan

Meritul cel mai mare al interpretării critice a lui Noica este că ea vădește în Dorin Popescu un critic literar în toată puterea cuvântului. **Virgil Podoabă**

Valorificarea critică a unei bibliografii masive, descifrarea semnificațiilor operei lui Noica într-o cadență măsurată și adecvată a discursului analitic, rigoarea aserțiunilor și suplețea unor intuiții interpretative reprezintă calitățile esențiale ale interpretării critice aduse lui Noica de Dorin Popescu.

Iulian Boldea

➤ **Figuri ale textului anteic (Editura Ideea Europeană, București, 2016)**

Textele lui Dorin Popescu, scrise din prima linie, sînt deopotrivă pentru bibliotecă (reverii intelectuale, raționamente cu precizie de bisturiu), și pentru trib. Omul vrea să scoată din inerție, să rupă gîtul stereotipiilor, să ajute neamul să ia act de sine. Asemenea magiștrilor de la care se revendică, Constantin Noica sau Marin Mincu, Eminescu chiar, Dorin Popescu e un utopic. Nu în sensul că ar fi un fantast, ci în sensul încrederii în forța mentoratului, a antrenamentului cultural, a sensului întemeietor al cuvîntului. Situaarea propriului discurs sub semnul lui Anteu e o dovadă în acest sens. Dorin Popescu nu e un fantast, ci un pragmatic.

Dorin Popescu e creator. De lume, de teorii, de interpretări... Discursul lui Dorin Popescu – născut nu din perspectiva îngustă a celui implicat, ci din viziunea cuiva care, deși din interior, se situează deasupra – are nostalgia cuvîntului întemeietor. Pe nisipuri mișcătoare (așa cum pare să fie toată istoria de la Tomis, adusă pînă în prezent, dar nu numai aceea), Dorin Popescu înfîșe semne ale conștiinței sale care trăiește cu nostalgia antichității grecești, a filosofilor de odinioară.

În fond, avem în Dorin Popescu un intelectual de rasă. Vom ști să-l vedem, să-l citim?

Mircea A. Diaconu

Toată cheia scriiturii sale constă într-o nedisimulată plăcere de a cuvînta. Există, la Dorin Popescu, o hermeneutică proprie provenită tocmai din această excepțională capacitate de manevrare a cuvîntului. Pentru mine, Dorin Popescu este cel mai bun conducător de cuvînte pe care l-am cunoscut, dublînd permanent această abilitate cu o inteligență mereu neliniștită, cu o erudiție niciodată suficientă sieși, cu o incapacitate organică de a accepta mediocritatea (mai ales cînd aceasta se manifestă zgomotos) și cu un sistem de valori morale extrem de solid.

Dorin Popescu este, astăzi, unul dintre cei mai importanți exegeți ai lui Noica nu neapărat dintr-o pasiune (pe care el însuși ar fi considerat-o puerilă), ci pentru că a găsit în acesta un adversar pe măsura trîntelor intelectuale care-l incită și care-i plac atît de mult. Altfel spus, Noica a constituit cel mai bun prilej pentru Dorin Popescu de a fi “cel mai frumos din orașul acesta”. Mult mai critic cu sine decît cu alții, Dorin Popescu și-a construit astfel, o identitate spirituală și culturală ca o lungă aventură gnoseologică, ca o continuă bătălie a recuperării Cuvîntului din matca sa genuină. De la Tufeniul natal la o Constanța balcanizată, de la Moscova la Cernăuți sau Sarajevo, Dorin Popescu nu și-a abandonat niciodată armura de cavalier al Cuvîntului, pe care o poartă cu aceeași naturalețe cu care cei din jurul său își poartă pielea. Mereu cu bagajul făcut (însemnînd în primul rînd cărți), mutîndu-se dintr-un oraș în altul, lui Dorin Popescu nu i-a trebuit mult timp să devină – și să rămîna – “cel mai frumos din orașul acesta”.

Florin Cristian Anastasiu